

ÚNOR 2002

ČÍSLO 14

PRŮVLEK

ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

...jak jsme nadělovali...

...jak jsme zapisovali...

...co se učí v Bradavicích...

ÚVODEM...

V čísle 12 z listopadu loňského roku jsme uveřejnili článek „**Puclík vyrazil do světa**“, ve kterém jsme vás informovali o tom, jak se v časopise Togamáček, jenž vydává Základní škola T. G. Masaryka v České Kamenici, objevil článek Evy Obdržálkové, naší bývalé žákyně. Článek se zabýval problematikou kolektivní viny a ve zmíněném časopise vyšel rok po uveřejnění v Puclíku, ovšem bez podpisu autora – pouze se značkou **L.** V elektronické schránce našeho časopisu se minulý týden náhle objevil následující dopis:

Vážená redakce,

dovolte mi reagovat na článek z Vašeho školního časopisu „Puclík vyrazil do světa“. Nebýt tohoto upozornění, nikdy bychom nepřišli na to, že článek uveřejněný v našem časopise Togamáček č.9-10/2001 nenapsal žák z naší školy.

*Jako každý správný časopis i my máme na škole redakční schránku, kam mohou žáci vhazovat svoje názory, připomínky a především vlastní tvorbu. Dopis adresovaný učitelům, který odsuzuje tzv. kolektivní vinu, byl napsán tak výstižně, že jsme se bohužel ani nepozastavili nad tím, že není vůbec podepsán. Přesto jsme článek uveřejnili a na místo autora jsme zvolili značku **L.** Dnes již víme, že to byla chyba.*

Všichni žáci naší školy mají přístup na Internet, není tedy problém najít spoustu zajímavých článků, názorů a informací. Na nástěnce v počítačové učebně visí i řada odkazů na různé školní časopisy, a tedy i na PUCLÍK. Zde se mají žáci pouze inspirovat a hledat svá vlastní slova a výrazy, kterými by stejnou problematiku popsali. Je nám líto, že v případě již zmiňovaného článku se tak nestalo. Proto se Vám touto cestou omlouváme a přejeme hodně tvůrčích nápadů při dalším vydávání Vašeho časopisu.

Za redakci časopisu Togamáček Ondřej JINOUCH

Jsme rádi, že náš článek zaujal nejenom čtenáře z naší školy, ale díky Internetu se dostal až na místo, kde vlastně vznikl pro jeho napsání námět. Omluvu redakce Togamáčku samozřejmě přijímáme a i my jí přejeme mnoho úspěchů při vytváření školního časopisu, protože moc dobře víme, kolik práce a úsilí je ukryto za každým vydaným číslem.

CO NÁS ČEKÁ

UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **15. února 2002** Literární pásmo zaměřené na život a dílo Jana Nerudy a Jiřího Wolкера – pro 7.-9. ročník
- **7. března 2002** Jak válčili husité – vystoupení Skupiny historického šermu Pernštejní
- **11.-15. března 2002** Jarní prázdniny

UČÍME SE ČÍST JINAK

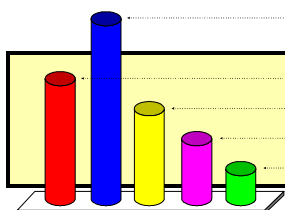
UKÁZKOVÁ HODINA ČTENÍ V PRVNÍCH A DRUHÝCH TŘÍDÁCH

Dne 29. ledna 2002 se v prvních a druhých třídách naší školy uskutečnila ukázková hodina zaměřená na nácvik elementárního čtení efektivnější tzv. genetickou metodou. Tato metoda spočívá v tom, že učí od počátku čtení s porozuměním. Paní učitelky Mgr. Marie Rajská a Mgr. Markéta Šebková spolu se svými prvňáčky překvapili přítomné rodiče, jak za několik málo měsíců ovládají čtení.

Ještě větší údiv rodičů nastal, když svoji dovednost číst předvedli druháci s paní učitelkou Mgr. Ivou Fouskovou a Mgr. Vlastou Fryšavskou. Všichni přítomní rodiče i učitelé konstatovali, že tak dobře číst nedokážou ani mnozí žáci vyšších ročníků.

Mgr. Jaroslava Librová

JAK DOPADLO POLOLETÍ

JAK SI KDO STOJÍ V POLOČASE ŠKOLNÍHO ROKU

1. STUPEŇ

• celkový počet žáků	356
• celkový průměrný prospěch	1,24
• předmět s nejlepšími výsledky	tělesná výchova (průměr 1,01)
• předmět s nejhoršími výsledky	cizí jazyk - němčina (průměr 1,73), angličtina (průměr 1,53)
• počet zameškaných hodin	10 848 (30,47 na jednoho žáka)

2. STUPEŇ

• celkový počet žáků	338
• celkový průměrný prospěch	1,84
• předmět s nejlepšími výsledky	výtvarná výchova (průměr 1,21)
• předmět s nejhoršími výsledky	matematika (průměr 2,58)

- počet zameškaných hodin 15 140 (44,79 na jednoho žáka)
- počet neomluvených hodin 4 (0,01 na jednoho žáka)

CELÁ ŠKOLA

- celkový počet žáků 694
- celkový průměrný prospěch 1,62
- počet žáků s vyznamenáním 186
- počet žáků, kteří prospěli 496
- počet žáků, kteří neprospěli 12
- počet pochval třídního učitele 161
- počet pochval ředitele školy 9
- počet napomenutí tř. učitele 11
- počet důtek tř. učitele 11
- počet důtek ředitele školy 7
- počet dvojek z chování 4
- počet trojek z chování 3
- počet zameškaných hodin 25 988 (37,45 na jednoho žáka)
- počet neomluvených hodin 4 (0,01 na jednoho žáka)
- nejlepší třída podle prospěchu 1.A, 1.B, (průměrný prospěch 1,00)
- nejhorší třída podle prospěchu 7.D (průměrný prospěch 2,20)
- celkové pořadí tříd podle průměrného prospěchu:
1.A, 1.B, 2.C, 3.C, 2.B, 2.A, 3.B, 3.A, 4.A, 4.C, 9.C, 5.A, 4.B, 8.C, 7.C, 6.C, 5.B, 5.C, 5.D, 9.A, 6.A, 8.A, 9.D, 9.B, 6.B, 7.B, 7.A, 8.B, 7.D

SMUTNÉ VÝSLEDKY

• nedostateční žáci:

Hanych Martin	6.B	Aj
Gregorová Martina	7.A	D
Podhajský Michal	7.A	D
Košík Ondřej	7.B	D
Zdražilová Lucie	7.B	D
Straka Stanislav	8.B	Čj
Padalík Josef	9.B	Ch
Najmonová Barbora	7.B	M, D
Kotovic Roman	8.B	Aj, D
Remeňová Petra	9.B	M, Ch
Martaus Jakub	8.A	M, Ch, Z
Kastner Martin	9.D	Čj, M, Aj, Ch

• žáci s dvojkou z chování:

Horký Luděk	7.D
Martaus Jakub	8.A
Mužátková Petra	8.B
Kočí Břetislav	9.D

• žáci s trojkou z chování:

Bikár Josef	7.D
Kotovic Roman	8.B
Kastner Martin	9.D

ZÁPIS DO PRVNÍCH TŘÍD

Ve čtvrtek 7. února 2002 se konal na přístavbě naší školy tradiční zápis žáků do prvních tříd obou novoměstských základních škol.

Všechny třídy na přístavbě byly připraveny přivítat budoucí prvňáčky i s jejich rodiči. V každém patře budovy byly místnosti, ve kterých si děti mohly hrát. Tam se dětem moc líbilo, protože mohly stavět ze stavebnic, skládat skládačky nebo jezdit s autodráhou. Úkolem všech dětí bylo nakreslit obrázek, se kterým pak přešly do vedlejší třídy, kde proběhl vlastní zápis.

Děti si povídaly s paní učitelkou, poznávaly barvy, počítaly, kreslily. Třídou zněly krásné básničky a písničky. Všechny děti, které s očekáváním přicházely k zápisu, si odnášely spoustu dárečků i perníkovou tužku pro štěstí.

Zápisu se zúčastnilo 115 dětí, které se v příštím roce stanou žáky obou novoměstských základních škol. Všem budoucím prvňáčkům přejeme mnoho úspěchů při jejich vstupu do školy. Ať jim vydrží

stále rozzářené oči a úsměv na tváři, radost z jedniček a společně prožitých chvil.

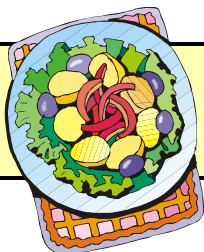
Poděkování patří všem učitelům a vychovatelům, kteří se na přípravě a hladkém průběhu zápisu dětí do prvních tříd podíleli, a rovněž děvčatům z 9.C, která jim při zápisu velmi pomohla.

Mgr. Ivana Fousková

NO NAME

Jistě všichni znáte novou slovenskou skupinu No Name, která závratně stoupá k vrcholu. Při svém turné po České republice zavítala 16. ledna 2002 i do Nového Města na Moravě. Začátek koncertu byl o půl osmé večer. Kapela zvedla přední řady ze židlí a rozezpívala celý sál. Zazněly známé hity jako Žily nebo Dvě sestry, ale také písně z jejich nového alba. Koncert trval asi dvě hodiny a kapela se musela několikrát vracet, protože publikum si vyžadovalo stále další přídivky.

Marie Buřvalová a Michaela Niesnerová, 9.C

ANKETA O ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

VÝSLEDKY ANKETY Z ČÍSLA 12

Ve dvanáctém čísle Puclíku jsme vyhlásili anketu, která byla zaměřená na naši školní jídelnu. Na přiložených anketních lístcích jste mohli vyjádřit svůj názor na to, jak se vám líbí naše rekonstruovaná jídelna, jak jste spokojeni s jídlem, co vám chutná a co byste raději na jídelním lístku neměli. Vaše názory jsme pečlivě zpracovali a výsledky vám nyní předkládáme.

První dvě otázky v naší anketě sledovaly **oblíbená a neoblíbená jídla**. Podívejte se, že některá jídla jsou mezi vámi jak oblíbená, tak neoblíbená, a proto si možná uvědomíte, že není jednoduché vařit tak, aby se paní kuchařky zavděčily všem.

OBLÍBENÁ JÍDLA	POČET HLASŮ	NEOBLÍBENÁ JÍDLA	POČET HLASŮ
čočka	1	čočka	1
špagety	10	špagety	8
buchtíčky s krémem	6	buchtíčky s krémem	1
čevapčiči	1	čevapčiči	1
koblihy se šlehačkou	6	koblihy se šlehačkou	1
dušená mrkev	1	dušená mrkev	6
rýžová kaše	3	rýžová kaše	2
krupičná kaše	4	krupičná kaše	8
špenát	3	špenát	3
zelová polévka	2	zelová polévka	1
sekaná	1	sekaná	2
játra a vnitřnosti	2	játra a vnitřnosti	9
fazolová polévka	1	fazolová polévka	1
bramboráky	1	kapusta	2
pečené kuře	1	žemlovka	1
slepice na paprice	1	špenátová polévka	4
kuřecí řízek	4	květák	2
jakýkoliv řízek	5	ryby a filé	20
rajská polévka	3	bramborová kaše	1
jakékoliv maso	1	guláš	1
vepřo - knedlo - zelo	7	šunkafleky	1
smažený sýr a hranolky	17	hrách	1
rajská omáčka	6	fazole	2
masové polévky	1	obrácený řízek	2
svíčková na smetaně	9	houbová jídla	10
hamburger	1	lečo	1
šišky s mákem	2		
jakékoliv těstoviny	1		
knedlíky s ovocem	1		
palačinky	1		
čočková polévka	1		

Další otázky sledovaly, co se vám v naší jídelně líbí, ale také to, s čím nejste spokojeni. Námětů se objevila celá řada, a tak uvádíme jen ty nejzdařilejší a ty, které se opakovaly nejčastěji. Jsou to náměty, které chválí, ale i ty, které naopak poukazují na některé nedostatky.

Asi nejvíce z vás se shodlo na tom, že se v naší kuchyni lépe vaří a že se vám líbí i prostředí, ve kterém jíte. Pouze pět lístků, které asi autoři zapomněli podepsat, vyjádřilo vaši nespokojenost s jídlem. Zlepšení vidíte v lepších tácech a příborech, a dokonce se vám zalíbilo i přihlašování a odhlašování obědů pomocí čipů.

Ale vyskytla se samozřejmě i slova kritická. Nejvíce vám vadí způsob přidávání jídla, dlouhé fronty, špinavé zdi (jenom snad je potřeba si uvědomit, kdo je okopal a zašpinil), hodně kritiky se sneslo na umělé květiny a na zaměstnance městského úřadu, kteří vás „přebíhají“. Také se vám nelíbí malé porce a to, že se nepřidává maso. Někteří z vás nevidí rádi učitelský dozor na obědech. Také často vylitá polévka je jedna z věcí, které vás trápí. Jeden z hlasů dokonce tvrdí, že Rajský z 5.B předbíhá, tak nevíme...

V poslední kolonce ankety jste psali vzkazy pro paní kuchařky. Některé pro zajímavost otiskujeme, mnohé z nich jsme použili jako otázky v rozhovoru s vedoucí školní jídelny paní Palcovou a vedoucí kuchařkou paní Petrovou. Rozhovor si můžete přečíst také v tomto čísle Puclíka.

- **Proč dáváte tak malé porce?**
- **Kdy už si budeme moci vybrat ze dvou jídel?**
- **Více solte!**
- **Přesolujete některá jídla!**
- **Kdo sestavuje jídelníček?**
- **Více úsměvů, jste moc nervózní a zamračené.**
- **Jste moc hodné.**
- **Nedávejte ovocné čaje!**
- **Přidávejte maso!**
- **Proč je za místem, kde se berou příbory, také ohrada? Vyléváme si tam polévku!**
- **Proč nemáte na hlavách síťky? Padají vám vlasy do jídla!**
- **Je to všechno perfektní - mňam, mňam, mňam!**
- **Prosím vás, nevařte žemlovku! Prosím, prosím!**

TŘÍDA	POČET LÍSTKŮ
4.B	6
5.A	10
5.B	8
5.C	10
5.D	7
7.A	1
7.D	11
8.B	4
8.C	11

Naší ankety se zúčastnilo celkem 74 žáků, z toho se pět nepodepsalo a jedna dívka nenapsala třídu. Počet účastníků ankety z jednotlivých tříd vidíte v tabulce.

Dá se tedy předpokládat, že zbývajících asi 400 žáků, kteří školní jídelnu navštěvují, ale ankety se nezúčastnili, jsou se vším spokojeni a současný stav jim naprosto vyhovuje. Tak by to mělo být.

CO NEVÍTE O ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Na základě vašich dotazů z ankety našeho časopisu o školní jídelně jsme pro vás připravili rozhovor s vedoucí školní jídelny paní **Vlastou Palcovou** a vedoucí kuchařkou paní **Marií Petrovou**, ve kterém jsme se snažili získat odpovědi na co nejvíce otázek, které jste na svých anketních lístcích vhodili do redakční schránky.

Kolik kuchařek se stará o zajištění chodu jídelny?

Je to celkem 5 kuchařek a 3 pomocné kuchařky. Protože vaříme nejen pro žáky, ale také pro cizí strážníky a novoměstský penzion, musí být oběd hotov už v deset hodin dopoledne.

Kdy se tedy začíná vařit?

Začínáme v půl šesté ráno, aby v 10 hodin bylo vše hotovo. Někdy ale chodíme i ráno před pátou hodinou hodinu, když se například zadělává těsto na knedlíky. Až začneme vařit dvě jídla, budeme možná muset začínat dříve.

Kdy se budou vařit dvě jídla?

Podle dohody s panem ředitelem bychom měli

Do míst, kde se obědy skutečně připravují, se strážníci samozřejmě nedostanou.

Základem nové technologie vaření jsou konvektomaty (na horním snímku) - cena každého z nich výrazně přesahuje milion korun.

vařit dvě jídla od 2. pololetí, tedy od února 2002.

Zde možná dochází ke zkreslení informací o tom, co si kdo představuje pod pojmem vařit dvě jídla. Někdo by si to mohl vysvětlit tak, že třeba tím jedním jídlem bude řízek a tím druhým nudle s mákem. V čem tedy budou spočívat dva druhy jídel?

Myslím, že spousta našich strážníků už si přečetla jídelní lístek 2. ZŠ, a tak si to dovedou představit. Ne že bychom vařili podle 2. ZŠ, ale bude to pravděpodobně dost podobný model. Jsou jídla oblíbená a méně oblíbená a bylo by asi zbytečné v den, kdy se vaří jídlo oblíbené, vařit nějaké další. Stejně tak nelze očeká-

vat, že by se jeden den vařila jako jedno jídlo omáčka hnědá a jako druhé jídlo omáčka červená.

Takže lze očekávat nějaké radikální rozdíly mezi dvěma jídly v jeden den?

Všechno bude záležet na možnostech kuchyně a reakcích strážníků. S novým způsobem objednávání jídel prostřednictvím počítače a čipů se

mnohem více ukázalo, jak jsou žáci vybíraví. Když vaříme např. pečené kuře, máme asi 720 objednaných jídel, když vaříme játra, je objednávek jen 650. Takže už z toho se dá usoudit, jak je které jídlo v oblibě.

Kolik vůbec vaří naše jídelna jídel?

Máme 800 přihlášených strávníků, ale vaříme maximálně 720 jídel. Mezi strávníky nepatří jen žáci naší školy, ale také zaměstnanci různých úřadů a firem i důchodci. Vaříme také pro novoměstský penzion.

Kolik žáků jí polévku?

Připravujeme denně asi 500 porcí polévky, což je méně, než je skutečně přihlášených obědů. Mnohé děti skutečně polévku nejí. Smažíme se ale oblíbené polévky vařit častěji, abychom tento stav zlepšili.

Kdo sestavuje jídelníček?

Jídelníček sestavuje vedoucí školní jídelny spolu s vedoucí kuchařkou. Při sestavování jídelníčku se musí dodržovat spousta předpisů - především je třeba dodržet tzv. spotřební koš, takže se do jídelníčku musí zařazovat jídla, která do spotřebního koše spadají.

Při sestavování jídelníčku vycházíte z tradice, tedy z toho, co se v jídelně už léta vaří, nebo přidáváte i jídla nová?

Při sestavování jídelníčku se musíme držet norem, které jsou stanoveny pro školní stravování. Můžeme uvařit tedy pouze jídlo, které je v normách povoleno, případně ho mírně upravit. Pokud by někdo navrhl, abychom vařili jídlo, které není v normách, muselo by se poměrně složitou cestou nechat schválit na hygienické stanici, že je vhodné pro školní stravování.

Změnil se nějak s modernizací naší jídelny jídelní lístek, nebo se vaří stejná jídla jako ve starém provozu?

Jídelní lístek, tedy názvy jídel se nezměnily, ale vaří se na úplně nových zařízeních, jako jsou konvektomaty a další přístroje, což jistě přineslo i změnu v tom, jak jednotlivá jídla chutnají. Nová technologie určitě přinesla

ulehčení práce kuchařkám a měla by samozřejmě přinést i vyšší kvalitu jídla.

Co bylo nejtěžší při přechodu na novou technologii?

Nejtěžší bylo si pořídit poznámkový sešit, do něho si všechno zapsat a pak se podle toho učit ovládat všechna nová zařízení. Je jasné, že kuchařky uměly perfektně ovládat bývalé zařízení kuchyně, ale z něj do nového provozu nepřešlo prakticky nic. Proto bylo nutné se naučit všechny nové přístroje nejprve ovládat a teprve potom pomocí nich začít vařit.

Které z nových zařízení vás nejvíce zklamalo nebo s ním máte největší problémy?

Ze zařízení kuchyně není asi žádné, které by nás vyloženě zklamalo, i když drobné závady na různých přístrojích se vyskytly a vyskytují stále. Mnohem větší problémy ale máme se špatně fungující vzduchotechnikou, která nedokáže v určitých chvílích zajistit v kuchyni odpovídající podmínky - nedokáže odsávat páru a různé pachy, které při vaření vznikají tak, jak by bylo potřeba.

Proč nedostávají vyšší ročníky - osmáci a deváťáci - větší porce než menší děti?

Velikost porcí se řídí kategoriemi. První kategorie zahrnuje žáky 1.-4. ročku, druhá kategorie žáky 5.-9. ročníku. Do druhé kategorie spadají i dospělí strávníci - ti jsou vždy zařazeni do nejvyšší kategorie, která se v jídelně využívá - u nás tedy do druhé. Učitelé a ostatní dospělí strávníci dostávají tedy stejnou porci jako žáci 5.-9. ročníku. Existuje ještě třetí kategorie, která je však určena pro střední školy, proto se v naší jídelně nevyužívá. Každé kategorii odpovídá také cena za oběd - jestliže tedy žáci 5. i 9. ročníku spadají do stejné kategorie a platí za oběd stejně, nemůže jeden dostat větší porci než druhý.

Proč nepřidáváte i maso?

To není pravda, že maso nepřidáváme. Je jasné, že každý strávník má zaplacen pouze jeden oběd a na něj má nárok. Přidávání je něco navíc, na co sice nárok není, ale vždy se snažíme vyhovět. A pokud je to možné, tak samozřejmě přidáme i maso.

Proč nejsou kuchařky při vydávání jídla usměvavější?

Já nevím proč, vždyť se smějeme, ne? Musíte si uvědomit, že při vydávání obědů kuchařky pracují, musí se soustředit na práci, navíc je v jídelně stále hluk, takže se mnohdy kuchařky neslyší ani mezi sebou. Možná proto jim do smíchu někdy moc není.

Proč zaměstnanci městského úřadu předbíhají žáky?

Já myslím, že většinou nepředbíhají. Navíc mají určenu jinou dobu pro výdej obědů než žáci naší školy, takže se vzájemně se žáky setkají spíše ojediněle. Možná, že někdy někdo žáky předběhne, ale uvědomte si, že jsou to zaměstnaní lidé, kteří musí stihnout oběd i s cestou na pracoviště ve stanoveném čase.

Proč se v jídelně nevaří silnější čaj?

Příliš silný čaj není zdravý. Vaříme také čaje ovocné, které jsou světlejší, a samozřejmě i zde se musíme držet norem. Jinak se snažíme čaje střídat, aby i zde byla pestřejší skladba.

Proč jsou v jídelně umělé květiny a ne normální živé?

Umělé květiny byly navrženy projektantem, který celou rekonstrukci jídelny zpracoval. Jeho návrh byl i s projektem schválen, proto máme v jídelně umělé květiny. Ale myslím, že kdyby na místě umělých květin byly kytky živé, už by tam v této době určitě nebyly, protože by „péči“ žáků určitě nepřežily.

Proč kuchařky nenosí sít'ky do vlasů?

Norma nošení sít'ek nařizuje, ale myslím, že žádná z našich kuchařek nemá tak dlouhé vlasy, aby bylo nutné nosit sít'ku. Kuchařky si vlasy spínají sponkami a domnívám se, že to stačí. Kromě toho nosí na hlavách kuchařské lodičky.

Proč vaříte žemlovku?

Je to jídlo jako každé jiné, které rovněž vychází z norem pro školní stravování. Pokud někomu žemlovka nechutná, má možnost si na

ten den oběd odhlásit. Ale je to jídlo, které nevaříme často - maximálně dvakrát do roka.

Které jídlo podle vás dětem nejvíce chutná?

Hodně oblíbená je rajska omáčka, svíčková, ale také třeba vepřová s knedlíkem a se zelím. Hodně si děti chodí přidávat i krupičnou kaši, takže ta jim asi také chutná. Více oblíbená jsou jídla s knedlíkem než třeba s bramborami.

Platí děti skutečnou cenu oběda, nebo je oběd nějak dotován?

Děti platí pouze cenu potravin ze kterých je oběd zhotoven. Ostatní náklady, které jsou spojeny s provozem jídelny, žáci neplatí, ale hradí je stát. To se však týká pouze dnů, kdy probíhá řádné vyučování. Když tedy chce někdo ze žáků chodit na obědy o prázdninách, musí za ně zaplatit plnou cenu bez dotace – tedy 31 korun.

Bylo by alespoň teoreticky možné, aby se do jídelníčku zařadila nějaká nová jídla, která se objevila v anketě našeho časopisu jako velmi oblíbená?

Možné to samozřejmě je, ale rozhodující by bylo, jestli bychom takové jídlo našli v už zmíněných normách pro školní stravování. Nebo bychom museli najít alespoň jídlo hodně podobné a trochu ho upravit. Úplně novou recepturu bez souhlasu hygieny do jídelníčku zařadit nemůžeme.

Máte nějaký vzkaz pro žáky?

Já si nejvíce pochvaluji to, jak se děti i dospělí rychle naučili zacházet s čipy a s počítačem na objednávkovém místě. Tak jsou vlastně schopní si přihlašování a odhlašování obědů zařídit sami a pracovníky školní jídelny k tomu nepotřebují. Tím nám hodně ulehčili práci. Navíc nový systém umožňuje předplatit si obědy i na delší dobu než je měsíc, takže se i fronty při vybírání peněz začátkem každého měsíce zmenšily. Na druhé straně je ale spousta dětí, které stále doma zapomínají čipy a musí tedy před obědem přijít do kanceláře pro lístek. To nás zase v práci dost zdržuje.

Rozhovor připravila Michaela Niesnerová, 9.C

DALŠÍ FILMOVÝ TRHÁK JE NA SVĚTĚ

Tak tu máme zase po delší době jeden nejdražší film světa. Od dob filmů Čelisti, E. T. mimozemšťan, Hvězdné války, Titanik, Terminátor 2, Gladiátor, Jurský park a mnoha dalších je tu opět jeden, který si toto přízvisko zaslouží. Jedná se o film **Pán prstenů** s podtitulem **Společenstvo prstenu**. Je to první filmové zpracování jedné z nejslavnějších sci-fi všech dob od anglického spisovatele J. R. R. Tolkiena.

Mimochodem Tolkien (narozen v roce 1892 v Anglii) původně nepsal knihu, ale pohádky pro své děti. Knihu se rozhodl vydat až po naléhání svých přátel a známých. Byl to geniální spisovatel, který vymyslel celou mystickou říši, její jazyk, dějiny, dějepis, zeměpisné rozložení a hlavně obrovskou spoustu postav a národů. Nemá smysl popisovat celou knihu nebo spíše knihy – jenom stručné vyjmenovávání postav by zabralo spoustu stran našeho časopisu a na to není místo. Bude lepší si knihy přečíst. Určitě se většina z vás do knih zamiluje a stane se jedním z desítek miliónů milovníků těchto příběhů. Skalní příznivci mají svoje fankluby, společnosti her, deskové hry, karetní hry, letní tábory, internetové stránky a provozují mnoho aktivit, které s těmito příběhy souvisí.

Celé obrovské dílo lze přirovnat k dílu Franka Herberta – Duna (znáte jistě počítačovou hru na téma Duna). To je ovšem dílo o vesmírných civilizacích, bojovnících, příšerách...

Pokud se rozhodnete na film Společenstvo prstenu jít (rozhodně stojí za to) a nepatříte mezi skalní příznivce tohoto spisovatele, měli byste vědět některá důležitá fakta, protože jinak se vám film bude znát nepřehledný a zmatený. Tento film zpracovává první díl trilogie Pán prstenů. Jednotlivé díly se jmenují: Společenstvo prstenu, Dvě věže a Návrat krále. Všechny tyto tři díly jsou volným pokračováním knihy Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky.

V první knize Hobit (psali jsme o ní již v našem nultém čísle – vzpomínáte?) se setkáváme s několika národy, které obývají tajemnou Středozemi. Připomeňme si alespoň ty hlavní postavy a stručný děj knihy Hobit. Pro pochopení filmu je to opravdu nezbytné. Posuďte sami. Jenom pouhý výčet národů, které vystupují ve filmu, a v každém národě je spousta hlavních a neskutečné množství vedlejších postav: Hobiti, Elfové (dokonce tři druhy), Rohanští jezdci, čarodějové (dobří i zlí), entové, trpaslíci – to jsou jenom některé „hodné“ postavy a teď ti „zlí“ – mágové, obři, zloobři (kamenní obři), vrci (velcí lidožraví vlci), skřeti, korzáři, duchové...

To je armáda skřetů. Jak se vám ti drobečci líbí?

Také lidé se zde vyskytují, ale plní spíše úlohu neutrální, nebo zlou (jak jinak). Jestli se vám to zdá až moc, tak vězte, že mezi hlavní hrdiny se počítá i velké množství bojovníků a hrdinů, kteří jsou většinou královští potomci nebo následníci trůnu.

V knize Hobit se setkáváme s dvanácti trpaslíky a čarodějem Gandalfem, kteří se vydávají pro poklad, který sebral trpaslíkům drak Šmak. Aby jich nebylo celkem třináct (nešťastné číslo), přiberou s sebou i hobita – Bilba. Cestou Bilbo najde u nestvůry Gluma prsten neviditelnosti a to je právě

ztracený prsten, který ovládá další prsteny moci. Proto se celá další trilogie jmenuje Pán prstenů. Popisuje se zde boj dobra a zla o prsten. Prsten má být zničen, aby nemohlo zlo zničit dobrý svět. Proto je vyslána skupina hobitů a lidský bojovník, aby vhodili prsten do ohnivých jam ve světě zla, protože jediné tam může být prsten zničen. A příběh začíná...

Kouzelník (na první pohled zlý) Saruman a Velký skřet.

Film byl natočen ve zcela amatérských podmínkách (je to bohužel vidět na některých příšerkách ve filmu, protože filmové studio, které tyto počítačové triky dělalo, nemělo přece jenom dostatek zkušeností a hlavně techniky na kvalitnější triky), ale je to zcela nepatrný detail v celkovém pohledu na film. Uvidíte masové bojové scény (například armády skřetů a jiných příšer), draky, obry, gigantické pavouky, nazghúly (nejstrašnější nestvůry temné říše) a mnoho jiných postav, které jsou vynikajícím způsobem provedeny. Na rozdíl od jiných filmů zde nevyznívají komicky a legračně (jako například příšerky ve druhé a třetím díle Větrtelce), ale téměř věrohodně a opravdově. Až

vyjdete z kina, tak si dejte pozor. Třeba na vás za rohem čekají temné přízraky a mohyloví duchové.

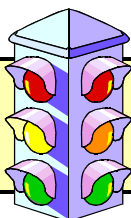
Kdo má zkrátka rád tajemno, záhady, staré příběhy a vůbec sci-fi až horor trochu zkombinovaný s pohádkou, neváhejte a nenechte si tento film ujít. Je to prostě „bomba“.

Pokud se chcete o filmu dovědět více, můžete navštívit internetové stránky:

<http://prilohy.idnes.cz/panprstenu/panprstenu.asp>

<http://www.warnerbros.cz/panprstenu/>

-PS-

SEM-TAM-FÓR

- J U soudu: „Přiznáváte, že jste tomuto páno-
vi řekl, že je idiot?“
„Už se na to dobře nepamatuji, ale podle
toho, co tu před chvilkou řekl, je to pravdě-
podobné.“
- J Ptali se známého lovce: „Je pravda, že šel-
my neublíží člověku, který nese hořící po-
chodeň?“
„To záleží na tom, jak rychle ji nese.“
- J Bezdomovec vyhrál v loterii milión.
„Co budeš dělat s tolika penězi?“ ptá se ho
kolega.

„No co. Koupím si most a budu pod ním
spát sám!“

- J „Pane vrchní, ta roštenka je cítit kořalkou!“
Vrchní couvne o tři kroky a ptá se: „Ještě?“
- J „Víš, jaký je rozdíl mezi nočníkem a talí-
řem?“
„To teda nevím.“
„No to musíte mít doma hezký nepořádek!“
- J Lékařka říká pacientovi: „Pane Pokorný,
nějak se mi nelíbíte.“
„Já tu taky nejsem na námluvách.“

PUCLÍK A JEŽÍŠEK S.R.O.

Vánoce jsou už sice dávno minulostí, ale přesto nebude jistě na škodu vrátit se alespoň na chvíli do období těchto nejkrásnějších svátků v roce.

Letos jsme opět po několika letech měli školní vánoční stromček, který svou velikostí i množstvím ozdob jistě odpovídal velikosti naší školy. Moc nás potěšilo, kolik vlastnoručně vyrobených ozdob se nakonec od vás – čtenářů Puclíka – sešlo. Ozdobit tak velký stromček nebyla úplná legrace a bez použití žebříku by to členové redakční rady asi těžko zvládli. Rovněž stojánek na takový strom musel

být odpovídající, ale ten zručně vyrobil pan školník z víka od kanálu.

Překvapující bylo i množství dárků, které se pod stromčkem v posledním předvánočním dnu nakonec objevilo. Dárková služba – **Puclík & Ježíšek s. r. o.** – za pomoci třídy 9.C nakonec za cenu obrovského obdarovávacího tempa stačila všechny balíčky doručit do těch správných rukou, i když to tempo na jejich dárkovém vozidle zanechalo poměrně značné šrámy. S kladnou odezvou se setkalo i předvánoční pouštění koled do rozhlasu místo obvyklého školního zvonění.

Ted' už nezbývá nic jiného, než se těšit na ty příští Vánoce a doufat, že se nám je opět společně podaří i ve škole přivítat slavnostně a třeba i nějak netradičně.

JAK JSME PROŽILI LETOŠNÍ VÁNOCE

VÁNOČNÍ ZÁŽITKY ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY

O těchto vánočních prázdninách na Silvestra jsem si nejvíce zapamatoval střelení rachejtli a házení petard, protože jedna rachejtla, která měla původně letět nahoru, si to ale rozmyslela a letěla dolů, a kdybychom neměli sněhové hradby, nevím, jestli by jsme před ní uhnuli. Nakonec skončila v plotu. Pak jsme také házeli petardy, že jsme málem zapomněli, že už bude půlnoc, ale nakonec jsme to stihli.

Filip Slezák, 6.C

Z letošních Vánoc mě nejvíce zaujalo sjezdování na Harusáku, protože jsem se to nemusel učit a hned jsem to uměl. Poprvé když jsem nastoupil na vlek, tak jsem nejel až nahoru, ale když jsem jel tak popáté, tak jsem to zkusil až nahoru. Prvně jsem se bál, že to nesjedu, ale pak jsem zjistil, že to je úplná hračka. Jezdil jsem tam večer až do čtvrt na deset. A další dny jsem projedil také, zejména na nočním ježdění.

Miroslav Novák, 6.C

Mně se nejvíce líbil a nejvíc si pamatuji Štědrý večer. Rodiče nás zavolali ke stolu na vánoční večeři. Ještě před večeří jsme se sestrou hrály takové malé vystoupení, které se jmenovalo: „V Betlémě“. Potom jsme usedly ke stolu i my. Až jsme se všichni navečeřeli, tak se táta šel podívat do obýváku k vánočnímu stromku se slovy: „Jak uvidíte přes sklo jiskřící se tři prskavky, tak vstupte!“ Udělali jsme, co nám řekl. Přišli jsme ke stromku a měli jsme dost vykulené oči. Dárky byly na stole, na lavici, na židlích i pod stolem - byla jich hromada. Všichni jsme rozbalovali a moc se nám dárky líbily. Byl to krásný Štědrý večer.

Andrea Pollaková, 6.C

Jednoho dne mi dal tatínek peníze a řekl mi: „Musíš jít koupit dárek pro maminku, protože mám neschopenku.“ Koupila jsem něco z kosmetiky atd. Moje maminka sbírala malé keramické růžové

hrníčky, a tak jsem jí tři koupila. Na Štědrý den, když maminka rozbalila všechny dárky, strašně jsem se divila. Ona měla pět těch malých hrníčků. Později jsem se na to ptala tatínka a on mi řekl, že už před nemocí jí dva ty hrníčky koupil. Potom jsme se tomu jen zasmáli. Nakonec se nám hrníčky na poličku vešly všechny.

Zdeňka Topinková, 6.C

Jednoho krásného dne, když jsme měli vánoční prázdniny, tak jsem se rozhodla já a moje kamarádka, že půjdeme ven a pěkně se vyřádíme.

Nejprve jsme si hrály na nejlepší horolezce světa tak, že jsme lezly na vysoký kopec, a když jedné podklouzla noha, zachránila ji ta druhá. Hodně jsme se u toho nasmály. Potom jsme si řekly, že se budeme chvíli klouzat z velice prudkého kopce, kde hrozí nebezpečí úrazu. Zezačátku se mi do toho moc nechtělo, ale nakonec jsem překonala strach a sjela jsem dolů. Byla jsem skoro dole, až najednou mě něco odrazilo do vzduchu, a já jsem začala nepředstavitelně křičet. Kamarádka se mi zezačátku smála, ale potom si uvědomila, co se mi stalo. Začala jsem běhat po celé ulici a držela jsem si přitom zadek. Myslela jsem si, že to nepřežiji, ale nakonec všechno dobře dopadlo.

Lucie Uhlířová, 6.C

Jednoho dne o Vánocích jsem šla ven se svou kamarádkou. Jezdily jsme na bobech, hroudovaly se a ještě k tomu stavěly sněhuláka. Vyhlásily jsme si soutěž o nejrychleji a nejpěkněji postaveného sněhuláka. Začaly jsme. Kamarádka stavěla, co mohla, ale na mně nestačila. Když chtěla dát druhou kouli na tu první, vždycky jí spadla. A když už se jí to stalo podesáté, už to nevydržela a začala si opakovat: „Prosím, ať nespadne, prosím, ať nespadne!“ A pořád dokola. Pomalu se jí dílo začalo dařit. Já jsem byla hotová. Když dostavěla celého sněhuláka, tak si oddychla a omylem se o toho jejího sněhuláka opřela. Sněhulák spadl a kamarádka z toho byla na prášky.

Lucie Kostecká, 6.C

Na letošní Vánoce vzpomínám moc ráda, už i pro každoroční zvyky, jež se v naší rodině tradují. Nejlepší na Vánocích je bezesporu Štědrý den. Celá rodina se sejde a domovem provoní sladká vůně cukroví či svěžest vonné lampy. Bohužel Štědrý večer má i nelibý zápach vycházející z purpury, jež babička každoročně pokládá na rozpálený sporák. Štědrý den je den, kdy každý zapomene na každoroční shon a starosti. Největší legraci prožijeme, když na Štědrý den jdeme obdařit potravou lesní zvěř a cestou si hrajeme ve sněhu jako pětiletý děti. Proč ne, vždyť každý má právo být alespoň jednou ze rok dítětem a vrátit se tak do světa her a pohádek a u nás je to právě na Štědrý den.

Ivana Ptáčková, 9.B

Na Vánoce vzpomínám velice ráda! Skoro celé jsem je prožila s mojí kamarádkou - bylo to úžasné!!! Stejně jako každý den jsme se vydávaly na sjezdovku, kde jsme popíjely čaj a dívaly se po krásné krajině kolem. Potom jsme procházely město a seznámily jsme se s novými lidmi (hlavně z Brna). Sem tam jsme šly psát pár rozborů k nám domů, ale ve skutečnosti jsme se za rozborů jenom kryly. Tyhle Vánoce byly nejlepší. Mám z nich nejvíce zážitků a spoustu radosti - hlavně dárků. Na Štědrý den bylo spoustu zmatků - ale mně vůbec nepřipadalo, že jsou Vánoce. Možná až na ten stromeček, kdy hrály koledy... Tyhle Vánoce byly zvláštní, ale zároveň perfektní!

Kristýna Slezáková, 9.B

Doba před Vánoci byla plná spěchu. Honem dokoupit dárečky a upéci cukroví. Cukroví, které by mělo vydržet až do Nového roku. U nás se začalo péci týden před Vánoci. Mysleli jsme, že cukroví vydrží - omyl. Nevydrželo. Každým dnem ho tam bylo čím dál méně. Obzvláště perníčků, ořechů a pracek. Neuvěřitelné! Ony se snad vypařovaly! V sobotu před Vánoci tam bylo perníčků takový zlomek, že se vešel na malý talířek a ořechy se musely dopéci. Po nějaké době se zjistilo, že osob, která nejvíce nadává, že se ztrácejí perníčky, je tatáž, která na ně chodí a pojídá v největší míře. Zloděj! Náš táta. Po tomto objevu se perníčky musely schovat a nikdo je neviděl až do Vánoc. Až na vánočním stole se konečně objevily, pořád jich byl stejně malý talířek, ale alespoň už nebylo. Bylo vidět, že skříš je skutečně dobrá.

Dana Ondráčková, 9.B

Letošní vánoce byly moc krásné, protože byly na sněhu. Jezdilo se na sáňkách, na bobech a všichni

se radovali. 26. prosince jsme byli u babičky na obědě. Sejde se vždy celá rodina. Tento oběd bývá pravidelně o den dříve, jenže někteří členové rodiny nemohli, a tak se oběd konal o den déle. Po obědě babička rozdala dárky pro děti, které jim nakoupila. A nakonec přišlo to nejlepší, jde se ven a začínají zimní radovánky. Všichni se koulují a není nikdo, kdo by neskončil vycpaný sněhem. Všichni mají zmrzlé tváře a jsou mokří až na kost. Asi po čtyřech hodinách strávených venku se jde domů a všichni si dají horký čaj.

Monika Wittichová, 9.B

Nestala se mi žádná zajímavá příhoda, takže tyto Vánoce jsem prožil klidně. Neustále jsem musel vyhazovat návaly sněhu jak doma, tak i na rybníku, protože k lyžování kladný vztah nemám, tak jediný sport, který mě bavil, bylo bruslení.

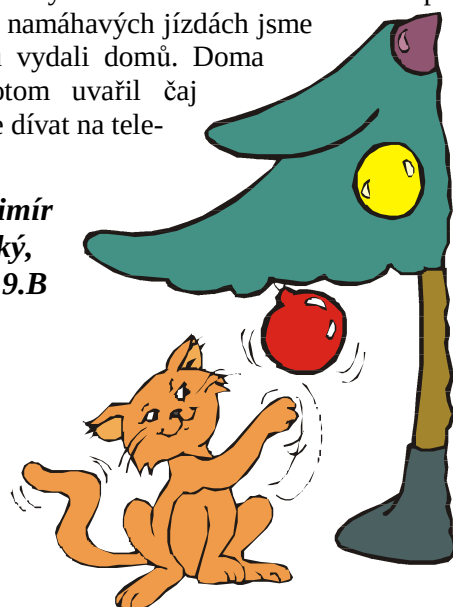
Petr Molva, 9.B

O vánočních prázdninách jsem hrál hokej a vyhrnoval dvůr. S bráchou jsme šli na veliký kopec ze sněhu a jezdili jsme z něj dolů na bobech. Do lesa jsme jezdili přikrmovat zvěř. Našli jsme tam od srnce shozené parohy. Na Silvestra jsem byli ve Slavkovicích u tety. S bratrem jsme pouštěli petardy a bylo to prima.

Jiří Mach, 9.B

Letošní Vánoce se mi moc líbily, protože jsem dostal to, co jsem chtěl. O prázdninách sice nebylo co dělat, ale zabavil jsem se tím, že jsem jezdil s kamarádem na sáňkách. Kamarád dostal nápad, že bychom mohli jít jezdit na sáňkách z jednoho velkého kopce u jedné vesnice, která je nedaleko. To byla dřina, než jsme vyšli ten kopec, ale za ty jízdy to stálo. Bylo tam několik zatáček a také pár drncáků. Po namáhavých jízdách jsme se k večeru vydali domů. Doma jsem si potom uvařil čaj a šel jsem se dívat na televizi.

**Vladimír
Podhajský,
9.B**

FILM HARRY POTTER NEDÁVÁ FILMAŘŮM SPÁT

Dobrodružný film Harry Potter, příběh čarodějnického učeňe Harryho Pottera, se ještě ani nezabydlel v kinech, a jeho tvůrci už připravují natáčení druhého dílu. A tento díl nebude rozhodně poslední. Celkem by mělo být natočeno sedm dílů Harryho Pottera. Producent David Heyman totiž řekl: „Máme práva na všechny uvedené knihy.“ Film Harry Potter byl natočen podle knihy spisovatelky Joanne Rowlingové a jeho druhý díl má název Harry Potter a tajemná komnata.

Stejně jako v prvním díle, který je teď velmi úspěšný hlavně v USA a Velké Británii, tak i v druhém díle natáčí stejný tým mladých herců, a to Daniel Radcliffe, Emma Watsonová a Rupert Grint. Je tu však jeden nedostatek, protože v každém dalším díle zestárnou hrdinové o jeden rok. Režisér si přeje, aby obsazené role zůstaly stejné a řekl k tomu: „Vím, že kvůli věku dětí běžíme maratón – nemůžeme se na dlouho zastavit, jinak budou na role příliš staré.“ Columbus, který má podepsanou smlouvu na první dvě knihy, řekl: „Dělat všech sedm knih po sobě, jednu za rok, zní jako fantazie. Ale bylo by to nádherné.“ „Třetí kniha se mi ovšem velmi líbí,“ dodává ještě režisér.

Jen za první víkend, kdy se film promítal, vydělal 90 295 000 dolarů, přičemž jeho natočení stálo 125 milionů dolarů (autorce knih jejich vydání zatím vyneslo přibližně 100 milionů liber – asi 5 a půl miliardy korun). Do dnešních dnů film vydělal svým tvůrcům asi 873 milionů dolarů, což je podle současného kurzu v přepočtu víc než 31 miliard korun. Na umoření našeho státního dluhu by to sice nestačilo, ale na založení extrémně úspěšné filmové série je to víc než dost. Harry Potter a kámen mudrců je zatím čtvrtým nejvýdělečnějším filmem historie. A tak není divu, že v době, kdy u nás má premiéru díl první, režisér Chris Columbus už zuřivě dotáčí dvojku (Harry Potter a tajemná komnata), scénárista Steven Kloves dopsal trojku (Harry Potter a vězeň z Azkabanu) a chystá se na čtyřku. V létě vydá spisovatelka Joanne Kathleen Rowlingová díl pátý z celkových sedmi. V té chvíli samozřejmě vyjde první díl na videu a DVD.

DĚJ FILMU

Harry Potter prožívá nepříliš radostné dětství. Poté, co jeho rodiče zahynou při automobilové nehodě, je jako sirotek vychováván v rodině nejbližší příbuzné, maminčiny sestry. U Dursleyových Harry žije v mrňavém přístěnku pod schody, neustále ponižován přísným strýcem Vernonem, tetou Petunií a otravován nepříjemným a rozmazleným tlustým bratrancem Dudleyem, jehož největším potěšením je Harrymu ubližovat.

Blíží se Harryho jedenácté narozeniny. Pro chlapce nikdy nebyl tento den něčím výjimečným, nedostával ani gratulace, ani dárky, natož aby měl narozeninovou oslavu. Tento rok se však má stát cosi mimořádného. Harry poprvé v životě dostává dopis. Je napsán zeleným inkoustem a přináší mu ho vzácná sova. Chlapec je překvapen stejně jako ostatní členové domácnosti, ale strýc Vernon dopis zničí ještě předtím, než si ho Harry stihne přečíst. Další den však přijde druhý dopis a po něm další a další. Dursleyovi se snaží Harrymu všemožně zabránit, aby poznal, co mu kdo chce sdělit. Nakonec se ale objeví obr Hagrid, aby Harrymu vyjevil tajemství jeho života: Harry je čaroděj!

Podivuhodný dopis obsahuje pozvání, aby opustil lidský svět a nastoupil jako žák Školy čar a kouzel v Bradavicích. Obr Hagrid chlapci rovněž prozradí, že Harryho rodiče byli čarodějové, které zabil zlý kouzelník. Při tomto souboji zůstal naživu právě jen maličký Harry a od těch dob mu zůstala na čele jizva ve tvaru blesku. Hagrid pomůže Harrymu Potterovi obstarat veškeré kouzelnické pomůcky, které bude ve škole potřebovat, a Harry se může vydat na londýnské nádraží King's Cross Station, aby našel nástupiště 9 a 3/4 a odcestoval do Bradavic.

Ve vlaku se setkává s dalšími prvňáky Hermionou Grangerovou a Ronem Weasleyem, kteří se postupně stanou jeho přáteli. V bradavické škole je společně čeká nejedno dobrodružství, ale také nebezpečí. Začíná příběh, který si nedokázali představit ani ve svých nejsmělejších snech.

POSTAVY

Harry Potter
(Daniel Radcliffe)

Ron Weasley
(Rupert Grint)

Hermiona Grangerová
(Emma Watsonová)

Hagrid
(Robbie Coltrane)

Albus Brumbál
(Richard Harris)

profesor Snape
(Alan Rickman)

profesorka McGonagallová
(Maggie Smithová)

Další zajímavosti, obrázky, ukázky z filmu, hudbu apod. najdete na internetových stránkách:

<http://prilohy.idnes.cz/harrypotter/harrypotter.asp>

<http://harrypotter.cz.warnerbros.com/home.html>

Podle Zemských novin a <http://prilohy.idnes.cz/harrypotter/harrypotter.asp> zpracoval Hobit

NENÍ NÁM JEDNO, KDE ŽIJEME

VÝSLEDKY ANKETY O NAŠEM MĚSTĚ

Ve dvanáctém čísle Puclíka jsme vyhlásili anketu, kterou jsme nazvali „Není nám jedno, kde žijeme“. Motivem jejího vyhlášení bylo zjistit, jak na vás, žáky základní školy, působí město, ve kterém žijete, co se vám na něm líbí a co byste naopak nejraději v našem městě neviděli. Ankety se díky pochopení učitelů občanské výchovy zúčastnily téměř všechny třídy 2. stupně, a proto názory, které z ankety vyplynuly, lze považovat za obecný názor většiny žáků.

Mnohdy bylo až zarážející, jak se odpovědi na jednotlivé otázky v různých třídách shodovaly. Z toho je jasně patrné, že vkus i potřeby máte v mnohém společné. Jak tedy vypadaly vaše názory na jednotlivé oblasti:

- Ü Kdyby k vám přijel někdo na návštěvu, kdo by si chtěl naše město prohlédnout, většinou byste mu ukázali historické centrum města a areál hotelu SKI. V tom se shodla naprostá většina z vás a je vidět, že právě tato dvě místa považujete za to nejreprezentativnější, co u nás ve městě máme. Někteří by pak své návštěvě ukázali ještě muzeum, galerii nebo rodný dům Jana Štursy.
- Ü Podobná shoda panovala i v tom, co byste před vaší návštěvou rádi ukryli, co byste jí velmi neradi ukázali. V této kategorii jasně zvítězily veřejné záchodky, které jsou pro vás zřejmě opravdu tím nejošklivějším koutem ve městě. Smutné na tom je především to, že veřejné WC je zařízení velice potřebné a naprosto samozřejmé v každém větším městě – zde tedy má město opravdu co zlepšovat. Mezi ostatními lokality, které je lépe návštěvníkům města neukazovat, patří podle vás: „feťácká ulička u mlékárny“, autobusové nádraží, ulice s neopravenými a zchátralými domy (zde jste často jmenovali Malou ulici) a také vlakové nádraží.
- Ü Na otázku, která zařízení ve městě využíváte pro svoje potřeby, jste nejčastěji odpovídali: kulturní dům, kino, videopůjčovnu, knihovnu, koupaliště a sjezdovku.
- Ü Pokud byste chtěli strávit příjemné sobotní odpoledne, pak byste za hezkého počasí zamířili do okolní přírody, v létě na koupaliště a v zimě byste vyrazili na lyže nebo bruslit. V případě ošklivého počasí byste využili jen kino nebo zašli na diskotéku.
- Ü V posledních dvou otázkách – co chybí vám a vašim vrstevníkům ve městě nejvíce a co by bylo dobré nabídnout turistům, aby naše město častěji navštěvovali, byly odpovědi natolik shodné, že je z nich zřejmé, že co chybí vám, chybí pochopitelně i turistům. Nejčastěji jste jmenovali krytý bazén, zimní stadión, veřejné WC na odpovídající úrovni, supermarket, aquapark, možnost jízdy na koních, delší provozní dobu obchodů a služby na lepší úrovni. Mnozí postrádají i občerstvovací automaty, velkou cukrárnu nebo třeba i ZOO.

Bylo by asi velmi naivní se domnívat, že všechny vaše připomínky budou ihned vyslyšeny a že hned příští týden se začne stavět zimní stadión a krytý bazén. Je ale velmi dobře, že o městě, ve kterém žijete, také přemýšlíte a že vám není lhostejné, jak vypadá a jak bude vypadat v budoucnu. Vaše názory a připomínky předáme kompetentním osobám a budeme spolu s vámi doufat, že alespoň některé oblasti se v dohledné době zlepší. Není nám přece jedno, kde žijeme.

VELKÉ ČELISTI

Jistě jste mnozí viděli slavný film „Čelisti“. Žralok, který ve filmu napadal lodě, byl „pouhých“ 7 metrů dlouhý. Posuďte sami, co by asi způsobil tento předchůdce žraloka bílého - *Carcharodon megalodon*.

Tento největší žralok, jaký kdy žil na naší planetě, vyhynul zhruba před pěti milióny lety, představoval svými rozměry a dravostí největší nebezpečí pro veškeré ostatní druhy. Rozměry tohoto dravce byly ohromující:

- délka 18-30 metrů
- váha 12-15 tun
- čelisti o šířce 2 metry
- zuby o velikosti 15-20 centimetrů (ostřejší než žralok bílý)
- hřbetní ploutev o velikosti stěžně malé lodi, nosní otvory velké jako grapefruit

Svět se o tomto prehistorickém žralokovi dozvěděl z fosilních nálezů zubů v pobřežních vodách Austrálie a Spojených států. Zmínky o tomto dravci se objevují i v pověstech domorodých obyvatel Havaje, kdy byl tento žralok vyvoláván z hlubin (na lidskou návnadu) k souboji z domorodými rybáři, ale tyto souboje se odehrávaly před několika staletími?!

Lidstvo zatím zmapovalo 1-2 procenta mořských hlubin, možná nás čekají mnohá překvapení. V roce 1918 zpozorovala rybářská loď obrovského žraloka, jehož velikost rybáře šokovala. Byly nalezeny zuby, které nebyly fosilní, ale v dokonalém organickém stavu?! Vždyť tento dravec vyhynul teprve před 10 000 lety a je docela možné, že v hlubinách moře se stále ještě objevuje tento přízrak a děsí svou přítomností vše živé. Objevují se totiž zprávy o žralocích bílých, kteří mají být dlouzí přes 12 metrů. Není to náhodou jen *Megalodon*, který „zabloudil“ až k mořské hladině?

Žralok bílý dlouhý asi 4,5 m. Vynásobte si jeho velikost asi čtyřikrát až pětkrát a je tu *Megalodon*.

Co takhle dát si malou svačinku? Gigantické čelisti *Megalodona*.

K napsání tohoto článku pomohly informace z knihy Jaroslava Mareše – Po záhadných stopách a internetová stránka <http://sweb.cz/bilasmrt/megalodon.htm>

NEZAPOMNĚLI JSTE NA VALENTÝNA?

SVÁTEK SVATÉHO VALENTÝNA JE DNEM ZAMILOVANÝCH

Svátek svatého Valentýna, který připadá na 14. února, má údajně pohanský původ. Je zřejmě křesťanskou podobou starořímských luperkálií, kdy se mladí lidé spojovali do párů na základě losu a svému svátečnímu partnerovi museli být pak po celou dobu svátků věrni. Křesťanské oslavy vycházejí z legendy o římském biskupovi Valentínim. Byl údajně roku 269 umučen za tajné oddávání milenců v době, kdy duševně nemocný císař Claudius II. dočasně zrušil manželství, protože ženaté muže nepovažoval za dobré válečníky.

Svátek se připomíná již od čtvrtého století. Tradice vyměňovat si v den sv. Valentýna pozdravy a vzkazy, často anonymní, sahá v Británii až do 16. století. Odtamtud se dostala do USA a v pozměněné podobě pak zpět do Evropy.

Přestože se v českých zemích začal den všech zamilovaných, mající původ v anglosaských zemích, slavit až v 90. letech, přijali ho Češi za vlastní a jsou ochotni utratit za dárky mnoho peněz. Čeká se proto také nápor v restauracích, klubech a diskotékách, pořádají se různé soutěže.

Své city mohou tento den vyjádřit i dosud nezadaní, protože je častým zvykem posílat si takzvané valentýnky - přáníčka ve tvaru srdíček nebo malých „amorků“ či s rýmovanými erotickými texty. Sympatii či náklonnost může darující naznačit i květomluvou.

Zpracováno podle <http://revue.idnes.cz/valentyn.asp>

PU CLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 14 – únor 2002

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Michaela Niesnerová, Marie Buřvalová, Anna Chytková, Miroslava Tichá, Pavla Novotná, Ivana Mašterová, Pavel Michal, Jan Svoboda

puclik@nmnm.cz

Číslo 14 vyšlo 11. února 2002 v nákladu 25 výtisků